

øvrighederne til på ministeriets vegne at træffe afgørelse om ligning på menigheden af de selvejende kirkers underskud, hvor dette overstiger 5 000 kr., men ikke ligger over 8 000 kr., hvilket sidste beløb fra 1956—57 vil blive forhøjet til 10 000 kr.

På grund af den stædfundne prisstigning finder man det dog rimeligt nu at ændre den her omhandlede lovbestemmelse, således at approbation fremtidig som tidligere i det store antal tilfælde lægges ud til provstiudvalget, når ligningsbeløbet ikke overstiger et efter pengeforholdene til ethvert givet tidspunkt nærmere af ministeriet for hele landet fastsat beløb.

Af bemærkningerne til lovforslaget anføres iøvrigt:

„Under hensyn til, at det måtte skønnes, at den kirkelige betjening i *Københavns nærmeste omegn* på grund af den ekstraordinært store befolkningstilvækst i de senere år ikke har kunnet udføres på fyldestgørende måde indenfor de hidtidige rammer, blev der ved kirkeministeriets skrivelse af 10. april 1953 nedsat et udvalg med den opgave at overveje, hvilke hovedretningslinier der burde lægges til grund ved løsningen af dette spørgsmål, herunder også i hvilket omfang der burde søges støtte af statskassen til opførelse af nye kirker, samt om, hvorledes arbejdet for en udvidelse af den kirkelige betjening i omegnskommunerne kan fremmes ved behørig hensyntagen til de kirkesager, der arbejdes med i Københavns yderdistrikter.

Dette udvalg, hvori der ved siden af de øvrige medlemmer var repræsentanter for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og Danmarks retsforbund, har i maj 1955 afgivet en enstemmig betænkning. I denne, der forudsætter, at bevillingsmyndigheden vil være villig til at yde tilskud som hidtil til opførelse af nye kirker, fremsættes bl. a. forslag til mere rationelle retningslinier for tilskuddenes beregning og forslag om, at det hidtidige i lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v. § 3 indeholdte påbud om, at en ny kirke skal være gældfri ved indvielsen, ophæves og afløses af en bestemmelse i lov om kirkers bestyrelse om, at indtil halvdelen af de med en kirkes opførelse forbundne udgifter, som ikke kan dækkes gennem tilskud af statskassen, med kirkeministeriets tilladelse skal kunne dækkes ved lån, der forrentes og afdrages gennem den kirkelige ligning.

Det anføres i betænkningen, at en eventuel ny bestemmelse som den foreslåede og også den praksis, der fremtidig måtte følges med hensyn til statstilskud, samt hvad der iøvrigt måtte anordnes til afhjælpning af de kirkelige vanskeligheder i Københavns omegn, bør omfatte hele landet, idet det efter udvalgets opfattelse ikke vil være rimeligt at anvende særbestemmelser for et enkelt område, selvom forholdene her er af ekstraordinær beskaffenhed. I tilslutning hertil er det endvidere i betænkningen udtrykkeligt fremhævet, at det er udvalgets opfattelse, at der i fremtiden bør følges samme